

1. Золотар А. С. Захист прав на інтелектуальну власність в цифровому середовищі : дис. ... д-ра філософії : 081 Право. Київ, 2023. 193 с.
2. Зеров К. О. Самозахист авторського права на твори, розміщені в мережі Інтернет. *Часопис цивілістики*. 2016. Вип. 20. С. 211–220.
3. Online Copyright Infringement in the European Union music, films and TV (2017–2020), Trends and drives. 98 p. URL : https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/quantification-of-ipr-infringement/online-copyright-infringement-in-eu/online_copyright_infringement_in_eu_en.pdf.
4. Pirate Site Traffic Surges With Help From Manga Boom. *TF*. URL : <https://torrentfreak.com/pirate-site-traffic-surges-with-help-from-manga-boom-220503/#:~:text=Piracy%20is%20on%20the%20rise,mostly%20driven%20by%20manga%20piracy>.
5. Воронкова В. Г., Капітаненко Н. П., Нікітенко В. О. Правові засади захисту інтелектуальної власності у цифровому суспільстві. *Science Rise: Juridical Science*. 2019. № 4 (10). С. 32–37.
6. Малець М. Особливості правової політики у сфері інновацій та інтелектуальної власності. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія : *Юридичні науки*. 2020. № 4 (28). С. 198–205.
7. Парламентські слухання на тему: «Побудова ефективної системи охорони інтелектуальної власності в Україні». *Верховна Рада України*. URL : <https://www.rada.gov.ua/news/Novyny/186120.html>.
8. Про затвердження положення про Державне патентне відомство України : постанова Кабінету Міністрів України від 21.07.1992 № 411 (втратила чинність). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/411-92-п#Text>.
9. Про заходи щодо охорони інтелектуальної власності в Україні : Указ Президента України від 27. 04. 2001 № 285/2001. URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/285/2001>.
10. Топчій В. В. Кримінально-правова політика держави у сфері захисту права інтелектуальної власності в Україні. *Соціологія права*. 2019. № 4. С. 83–88.

УДК 349.2:342.7

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/206-207

Катерина ТИМЧЕНКО

курсант ННІ права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції

Михайло ФРОЛОВ

доцент кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ПРАКТИЧНА РОЛЬ ФУНКЦІЙ ТРУДОВОГО ПРАВА У ПРАВОВОМУ РЕГУЛЮВАННІ ПРИВАТНОПРАВОВИХ ВІДНОСИН САМЕ У КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Трудове законодавство, що регулює трудові відносини, має ґрунтуватися на конституційному положенні про те, що людина є найвищою соціальною цінністю, а отже, на повазі та ставленні до людини як до особистості, щоб усі члени суспільства мали законну можливість реалізувати свої здібності до праці та максимально використати свої досягнення і таланти.

Оскільки ця функція є найсуттєвішою ознакою трудового права як регулятора суспільних відносин, то це поняття має виражатися через формулювання та реалізацію норм трудового права, тобто через спосіб, у який право артикулює свою діяльність. При визначенні поняття «функція права» слід спиратися на семантичну основу терміна «функція», тобто на поняття «діяльність». Складовими поняття «діяльність» є «акт», «серія актів» та «вплив».

Встановлення та реалізація правових норм у суспільних відносинах, безумовно, поєднує в собі три категорії функцій трудового права, трудової діяльності та правового впливу, оскільки основною і визначальною ознакою права є його нормативний характер.

Іншими словами, це поняття характеризується тим, що воно обмежується статичним елементом встановлення правових норм.

Встановлення норми права є першим і найважливішим проявом сутності права як регулятора суспільних відносин, першим проявом правової діяльності, але без реалізації норм трудового права, другого прояву правової діяльності, розкриття дії права, функцій права, правових компетенцій, втілених у нормах права, неможливе бачення соціальної реальності, тобто правовідносин. Виявивши різницю між можливостями, втіленими в правових нормах, і реальністю, вираженою в правовідносинах, можна говорити про ефективність права.

Ефективність правового регулювання – це категорія, що поєднує в собі функцію і завдання, принцип і метод, вона характеризує функцію права як діяльність права з регулювання суспільних відносин, тобто дієвість права. Лише в процесі реалізації норм можна дізнатися, чи здатні норми регулювати суспільні відносини, чи є їхній зміст достатньо визначеним для даної ситуації та чи є в них стимули для їх виконання.

Цілі трудового права включають як соціальні, так і правові аспекти. Соціальною метою трудового права є досягнення високого рівня добробуту громадян України шляхом об'єднання зусиль працівників, роботодавців та органів державної влади і, таким чином, досягнення соціальної єдності. Юридичною метою трудового права є правове регулювання суспільних відносин, що виникають у зв'язку із застосуванням здатності людини до праці, а також відносин, безпосередньо пов'язаних з трудовими відносинами. Завдання трудового права мають бути сформульовані з урахуванням соціальних і правових цілей цієї галузі права, відображати соціально-економічні реалії країни та сприяти прогресивному розвитку трудових відносин. Спрямованість впливу закону визначається його цілями. Бажаного ефекту від правового регулювання суспільних відносин можна досягти лише за умови дотримання завдань і функцій права. Якщо напрям впливу закону визначено неправильно, то увага законодавця буде зосереджена на розробці нормативного матеріалу, що має символічне значення, а вся сила правового регулювання ніде не буде реалізована. При цьому значення закону для суб'єктів трудових відносин буде зведено до мінімуму.

Цілі та завдання трудового права визначають його призначення, і основний напрям його впливу є логічним. Соціальний напрям впливу трудового права забезпечує вирішення багатьох економічних, соціальних, психологічних, виховних та управлінських завдань. Юридичний напрям впливу трудового права вирішує завдання трудового права як окремої галузі. А саме: регулювання та захист суспільних відносин, які складають предмет трудового права. Реалізація правових норм є важливою складовою операційного характеру права. Реалізацію правових норм слід розглядати як другий прояв сутності права як регулятора суспільних відносин. Це другий прояв активності права.

Саме через реалізацію норм можна побачити ефективність як окремих норм, так і певної сукупності норм. Лише в процесі реалізації норм можливо дізнатися, чи здатна норма регулювати суспільні відносини, чи є її зміст достатньо визначеним для даної ситуації, чи є в ній елементи, які мотивують її виконання. Саме через дію, функціонування та реалізацію права стає видимим перехід від можливостей, втілених у нормі права, до соціальної реальності – правовідносин. Виявивши різницю між можливостями, втіленими в нормах, і реальністю, вираженою в правовідносинах, стає можливим говорити про ефективність права. Тому особливу увагу слід приділяти вирішенню проблеми ефективності реалізації норм трудового права, що забезпечить відображення імперативності, обов'язковості та дієвості трудового права.

Виходячи з цього, функціонування трудового права слід визначити як діяльність трудового права, спрямовану на ефективне впорядкування та регулювання відносин, пов'язаних з використанням здатності людини до праці, через встановлення та реалізацію основних (первинних) напрямів права.

1. Кодекс законів про працю України : Закон України від 10.12.1971. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text>.

2. Іншин М. І., Щербина В. І. Трудове право України : підруч. Харків : Діа плюс, 2014. 499 с.

3. Коваленко А. В., Юнін О. С., Савельєва М. О. та ін. Трудове право (в схемах та визначеннях) : навч. посібник. Дніпро : Видавець Біла К.О., 2017. 166 с.

4. Іванов Ю. Ф., Іванова М. В. Трудове право України : навч. посібник. Київ, 2016. 244 с.